

Brangieji!

Tai, kas įvyko Velykų rytą, yra didžiausios žmonijos svajonės išsipildymas ir lūkesčio patvirtinimas – žmogaus egzistencija nėra beprasmės, besibaigiančios išnykimu pastangos išlikti. Šis gyvenimas yra įžanga į protą ir vaizduotę pranokstančią perspektyvą, kuri jau čia prasidėjusi tęsiasi amžinybėje.

Šv. Luko evangelijoje minimi Emauso mokiniai Velykų dieną ėjo keliu iš Jeruzalės nusivylę, nes jų lūkesčiai Jėzumi iš Nazareto siubliuško. Tačiau tą ypatingą dieną jie sutiko nepažįstamąjį pakeleivį, kurį atpažino kaip Prisikėlusį Kristų. Juos apėmė nuostaba, entuziazmas ir džiaugsmas. Mokiniai sakė: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“ (Lk. 24:32).

Emauso mokiniai simbolizuoja mūsų gyvenimą. Ir mes dažnai einame šios žemės takais nusimine, kad dėtos viltys žlunga. Ir mums reikia šio susitikimo su Dievu, kad mūsų širdies žaizdras neužgestų! Tik ši patirtis mus gali išlaikyti įkvėpime kurti meilės ir bendrystės santykius su kitais žmonėmis bei aukotis dėl savo Tėvynės.

Šie metai yra ypatingi Lietuvai – švenčiame Lietuvos 100 metų Laisvės ir Nepriklausomybės Jubiliejų ir laukiame Popiežiaus Pranciškaus vizito mūsų mylimame krašte. Tebūna jie mums priminimas, kad Dievas mus globoja, apdovanoja ir drąsina nenusiminti. Dievas yra ir amžinojo Gyvenimo pagrindas, ir šio gyvenimo vilties bei įkvėpimo priežastis. Tebūna Velykų išskilmė mums atgaiva, nes, kaip skelbia popiežiaus vizito Lietuvoje šūkis, „Kristus Jėzus - mūsų viltis!“ (plg. 1 Tim 1, 1).

+Kęstutis Kėvalas
Telšių vyskupas

2018 m. Velykos